

6. Про місцеві державні адміністрації : Закон України від 09 квітня 1999 року // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 20–21. – Ст. 190.
7. Про звільнення М. Саакашвілі з посади голови Одеської обласної державної адміністрації : Указ Президента України від 09 листопада 2016 року № 500/2016 // Офіційний вісник Президента України. – 2016. – № 31. – Ст. 737.
8. Про призначення М. Степанова головою Одеської обласної державної адміністрації : Указ Президента України від 12 січня 2017 року // Офіційний вісник Президента України. – 2017. – № 2. – Ст. 28.
9. Про призначення О. Горгана головою Київської обласної державної адміністрації : Указ Президента України від 28 жовтня 2016 року // Офіційний вісник Президента України. – 2016. – № 30. – Ст. 711.
10. Про призначення І. Рудяка головою Обухівської районної державної адміністрації Київської області : Розпорядження Президента України від 25 жовтня 2017 року № 193/2017-рп [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/193/2017-рп>.
11. Про відсторонення С. Табалука від посади голови Володарської районної державної адміністрації Київської області : Розпорядження Президента України від 25 жовтня 2017 року № 192/2017-рп [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/192/2017-рп/card6#Public>.
12. Про Кабінет Міністрів України : Закон України від 27 лютого 2014 року // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 13. – Ст. 222.
13. Журавльова А. Д. Судові прецеденти в адміністративному судочинстві України : Дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / А. Д. Журавльова. – Запоріжжя : ЗНУ, 2017. – 221 с.
14. Куйбіда Р. О. Організація і розвиток сучасної судової системи України : автореф. дис. ... на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : 12.00.10 / Р. О. Куйбіда ; Академія адвокатури України. – К., 2006. – 21 с.
15. Дашковська О. Судовий прецедент і судова практика як джерела права / О. Дашковська // Вісник Академії правових наук України. – 2011. – № 1. – С. 34–41.
16. Марченко М. Н. Судебное правотворчество и судебное право / М. Н. Марченко. – М., 2007.
17. Справа № 21-1385во06 : Постанова колегії суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України від 20 березня 2007 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://reyestr.court.gov.ua/Review/658023>.
18. Чорномаз О. Б. Кодифікація вітчизняного адміністративного законодавства : поняття та особливості / О. Б. Чорномаз // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична. – 2015. – № 1. – С. 238–245.
19. Мельник Р. С. Від особливої частини адміністративного права до особливого адміністративного права / Р. С. Мельник // Вісник Одеського національного університету імені І. І. Мечникова. Правознавство. – 2012. – Т. 17. – Вип. 1/2(16/17). – С. 131–139.
20. Легеза Ю. О. Напрямки розвитку нормативних засад публічного управління у сфері використання природних ресурсів / Ю. О. Легеза // Юридичний науковий електронний журнал. – 2017. – № 4. – С. 90–93.
21. Коваленко Н. В. Адміністративно-правові режими : Дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07 / Н. В. Коваленко. – Запоріжжя : ЗНУ, 2017. – 529 с.

УДК 346.2

ФОРМУВАННЯ БЮДЖЕТУ ОБ'ЄДНАНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

FORMATION OF THE BUDGET OF THE UNITED NATIONAL TERRITORIAL COMMUNITY IN DECENTRALIZATION CONDITIONS

Ваколюк С.М.,
доктор філософії в галузі права,
доцент кафедри правознавства
Вінницький інститут Університету «Україна»

У статті висвітлюється нинішній стан формування місцевих бюджетів об'єднаних територіальних громад в умовах децентралізації з урахуванням унесених змін до бюджетного та податкового законодавства. Здійснено оцінку дохідної частини бюджету сільських рад у період децентралізації. На основі проведеного дослідження окреслено проблеми та шляхи покращення фінансового стану об'єднаних територіальних громад. Визначено основні напрямки вдосконалення подальшої бюджетної децентралізації для розвитку ОТГ.

Ключові слова: бюджетна децентралізація, місцевий бюджет, доходи сільської ради, джерела формування доходів, об'єднана територіальна громада.

В статье освещается нынешнее состояние формирования местных бюджетов объединенных территориальных общин в условиях децентрализации с учетом внесенных изменений в бюджетное и налоговое законодательство. Осуществлена оценка доходной части бюджета сельских советов в период децентрализации. На основе проведенного исследования обозначены проблемы и пути улучшения финансового состояния объединенных территориальных общин. Определены основные направления совершенствования дальнейшей бюджетной децентрализации для развития ОТГ.

Ключевые слова: бюджетная децентрализация, местный бюджет, доходы сельского совета, источники формирования доходов, объединенная территориальная община.

An effective and efficient system of local self-government is an important element of the functioning of a democratic state. In order to ensure the fulfillment of its functions, creating an appropriate living environment for the population of the community, local self-government bodies should have sufficient financial resources, the basis of which is the funds of the corresponding budgets.

The Law of Ukraine "On Local Self-Government in Ukraine" stipulates that local budgets should be sufficient for the implementation by local governments of the powers granted to them by law and for ensuring the inhabitants of the respective communities with high-quality public services.

The main instrument by which territorial communities carry out their functions is the budget. Therefore, the issues and problems concerning the formation of the revenue part of the budgets of local self-government, the search and implementation of reserves for their filling, the expansion of the tax base is paid quite a lot of attention.

One of the main sources of local budget revenues is the proceeds from taxes, duties, and other payments, including taxes and dues, established by the legislation. Increasing the role of local taxes and fees and increasing their share in local budgets' own revenues is the main task that the Government of Ukraine has identified and which local governments are interested in implementing.

Key words: fiscal decentralization, local budget, incomes of village council, sources of income formation, united territorial community.

Революцією Гідності українці підтвердили, що вони люди, які сповідують такі ж цінності демократії, народовладдя, що й громадяни європейських країн із гідним сучасної людини рівнем життя. Виклик сьогодення – потрібно реформувати країну. Ще до подій 2014 р. були опрацьовані й ухвалені базові нормативні документи, окреслене певне бачення реформи територіально-адміністративного устрою та місцевого самоврядування, що й створило передумови для реальних кроків до децентралізації.

Децентралізація – це передача значних повноважень і бюджетів від державних органів органам місцевого самоврядування, щоб якомога більше повноважень мали ті органи, які ближче до людей, де такі повноваження можна реалізовувати найуспішніше [14].

Проблемою децентралізації бюджетних коштів і зміцненням фінансової бази органів місцевого самоврядування займалися такі науковці, як Ю. Ганущак, Б. Данилишин, О. Кириленко, Л. Лисяк, І. Луніна, Ю. Пасічник, О. Слобожан, Л. Тулуш та ін. Але в умовах реформ питання формування сільських бюджетів під час децентралізації фінансових ресурсів потребує подальших системних досліджень у зв'язку зі змінами до законодавства й обраним вектором євроінтеграції.

Мета статті полягає у з'ясуванні проблем і особливостей формування доходів місцевих бюджетів об'єднаних територіальних громад в умовах децентралізації влади для забезпечення сталого соціально-економічного розвитку відповідних адміністративно-територіальних одиниць.

Як відомо, наприкінці 2014 р. Верховна Рада прийняла низку законів, які внесли багато змін до Бюджетного кодексу, зокрема, Закон України «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо реформи міжбюджетних відносин» [6], яким, власне, і було розпочато процес децентралізації. Останній регулюється й іншими нормативними актами, такими, як Бюджетний кодекс України зі змінами та доповненнями [2], Європейська хартія місцевого самоврядування, ратифікована Законом України від 15.07.1997 р. № 452/97-ВР [4], Програма діяльності Кабінету Міністрів України від 11.12.2014 р. [11], Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020» [12], Коаліційна угода 2014 р. [7], Закон України про добровільне об'єднання територіальних громад та про місцеве самоврядування [5] тощо.

Основною метою об'єднання територіальних громад є економічна ефективність, тому зрозуміло, що головним чинником стимулювання має бути фінансова підтримка ОТГ. Її умовно можна розділити на дві частини:

– економічна/фінансова підтримка процесу створення ОТГ;

– джерела надходжень до бюджетів створених ОТГ.

Перша із цих форм підтримки визначається Законом про добровільне об'єднання територіальних громад. Зокрема, він містить розділ III – «Державна підтримка добровільного об'єднання територіальних громад».

«Стаття 9. Форми державної підтримки добровільного об'єднання територіальних громад

1. Держава здійснює інформаційно-просвітницьку, організаційну, методичну та фінансову підтримку добровільного об'єднання територіальних громад.

2. Організаційну підтримку й інформаційно-просвітницьке сприяння добровільному об'єднанню територіальних громад забезпечують <...> місцеві державні адміністрації.

3. Методичне забезпечення добровільного об'єднання територіальних громад, визначення обсягів і форми підтримки здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері територіальної організації влади, адміністративно-територіального устрою, розвитку місцевого самоврядування» [13].

Отже, держава передбачила кілька видів підтримки процесу добровільного об'єднання територіальних громад.

Методичне й інформаційне забезпечення покладене на місцеві державні адміністрації (РДА та ОДА), а також на Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України. Відповідальною структурою за здійснення широкої роз'яснювальної роботи та сприяння процесу об'єднання громад визначено саме державні адміністрації [8].

«Стаття 10. Фінансова підтримка державою добровільного об'єднання територіальних громад сіл, селищ, міст

1. Держава здійснює фінансову підтримку добровільного об'єднання територіальних громад сіл, селищ, міст шляхом надання об'єднаній територіальній громаді коштів у вигляді субвенцій на формування відповідної інфраструктури згідно з планом соціально-економічного розвитку такої територіальної громади в разі, якщо її межі повністю відповідають межах, визначеним перспективним планом формування територій громад <...> області.

(Частина перша статті 10 зі змінами, внесеними згідно із Законом № 835-VIII від 26.11.2015 р.; додано вимогу про повну відповідність меж ОТГ Перспективному плану – С. В.).

2. Пропозиції щодо надання фінансової підтримки об'єднаній територіальній громаді вносяться Радою міністрів Автономної Республіки Крим, відповідною обласною державною адміністрацією за поданням місцевої ради об'єднаній територіальній громаді Кабінету Міністрів України не пізніше 15 серпня року, що передуює бюджетному періоду, в якому передбачається надання такої фінансової підтримки.

(Частина друга статті 10 зі змінами, внесеними згідно із Законом № 835-VIII від 26.11.2015 р.; змінено термін подачі з 15 липня на 15 серпня – С. В.).

3. Загальний обсяг фінансової підтримки розподіляється між бюджетами об'єднаних територіальних громад, утворених відповідно до перспективного плану формування територій громад Автономної Республіки Крим, області, пропорційно до площі об'єднаній територіальної громади та кількості сільського населення у такій територіальній громаді з рівною вагою обох цих факторів.

4. Загальний обсяг субвенцій на формування відповідної інфраструктури об'єднаних територіальних громад визначається законом про Державний бюджет України.

5. Порядок надання субвенцій із державного бюджету об'єднаним територіальним громадам устанавлюється Кабінетом Міністрів України» [13].

Ця стаття визначає один із найбільш вагомих важелів, якими держава стимулюватиме створення ОТГ. Як уже зазначалося, ОТГ матиме розгалужену структуру виконкому та відділів, для функціонування яких потрібна відповідна інфраструктура. Державна підтримка має бути спрямована на створення та розвиток цієї інфраструктури. Водночас саме до цього пункту виникає найбільше питань, які мають отримати відповідне роз'яснення в найближчий час або потребуватимуть внесення чергових змін до Закону.

– Субвенції надаються виключно на розвиток відповідної інфраструктури. У законі немає чіткого визначення, що таке «відповідна інфраструктура», отже, немає й чіткого визначення, на які цілі може витратитися державна субвенція. Варто пам'ятати, що не тільки сам процес об'єднання потребуватиме фінансових видатків, пов'язаних із проведенням обговорень, виборів тощо, але й у подальшому – витрат на компенсації, реорганізації, створення відділів, виконкому й ін.

– Цей же пункт передбачає, що субвенція визначається відповідно до плану соціально-економічного розвитку ОТГ. Зрозуміло, що на момент створення ОТГ немає такого плану. Його треба розробити й затвердити, а для цього після формування складу ради треба визначити профільну комісію, вона має офіційно розробити цей план, винести

на чергову сесію та затвердити, і лише після цього рада звернеться за фінансовою підтримкою. Цей процес триватиме щонайменше місяць-два. Тому доцільним є формування цього плану ще на етапі об'єднання, під час роботи спільної робочої групи, щоб потім одразу ж його затвердити й звернутися за державною фінансовою підтримкою.

– Отримати державну субвенцію може тільки та ОТГ, межі якої повністю відповідають межах, визначеним перспективним планом (цю зміну було внесено в листопаді 2015 р.). Таким чином, можливість добровільного об'єднання в будь-якому іншому форматі, який не відповідає перспективному плану, означатиме автоматичне позбавлення такої громади можливості отримання державної цільової субвенції на формування спільної інфраструктури, хоча таку інфраструктуру створювати доведеться, але в рамках власного бюджету.

– Щоб отримати підтримку, рада ОТГ за наявності плану соціально-економічного розвитку звертається до ОДА, яка надсилає відповідну пропозицію до Кабінету Міністрів. Подібна багатокрокова процедура ставить громаду в залежність від виконавчого органу влади й ускладнює саму процедуру отримання державної підтримки. Доцільним було б, щоб така підтримка надавалась автоматично після об'єднання громад, без необхідності окремого погодження.

– Звернутися за державною підтримкою можна лише до 15 серпня певного року, щоб отримати її в наступному році. Зважаючи на тривалу процедуру об'єднання, необхідність додаткових погоджень ОДА та КМУ, отримання такої допомоги перетворюється на досить віддалену перспективу, що зменшує вагомість цього фінансового стимулу об'єднання громад.

– Законом не визначений розмір допомоги, її встановлюватиме Кабмін залежно від розміру державного бюджету. Таким чином, щороку розмір і порядок нарахування субвенції може змінюватися залежно від економічної ситуації та кількості громад, які об'єдналися, що ставить громади в нерівні умови. Доцільним було б визначити чіткий критерій із прямою прив'язкою, наприклад, до кількості населення в ОТГ. Це дозволило б головам громад легко прорахувувати розмір майбутньої субвенції та пояснювати населенню переваги від об'єднання [8].

Важливо також пам'ятати, що в Законі про добровільне об'єднання та в Бюджетному кодексі неодноразово згадується про перспективний план формування громад.

Бюджетний кодекс визначає таке. «Стаття 64. Склад доходів загального фонду бюджетів міст <...> обласного значення, <...> районних бюджетів, бюджетів об'єднаних територіальних громад, що створюються згідно із законом і перспективним планом формування територій громад» [2].

Відповідно до цієї статті визначено, що всі надходження та видатки, передбачені для бюджетів ОТГ, стосуються виключно тих ОТГ, які об'єдналися відповідно до закону та до перспективного плану. Отже, територіальні громади, які об'єдналися, але не відповідно до перспективного плану, не отримують жодних економічних преференцій і державної підтримки.

У законі детально розписується податкова база, яка формує джерела надходжень до бюджетів ОТГ (зазначено тільки ті види податків, які зараховуються до бюджетів ОТГ). Зрозуміло, що головним фінансовим стимулом об'єднання має стати передбачений першим пунктом 60-відсотковий ПДФО як основний бюджетоутворюючий податок у громадах. Також варто звернути увагу на п. 16. Сьогодні завдяки сплаті передбаченого цим пунктом 5% акцизу на паливо, тютюн і алкоголь у кожному місці роздрібною торгівлі окремі територіальні громади за перший квартал 2015 р. забезпечили планові річні надходження до бюджету. Важливим є також п. 20, адже він включає в себе і єдиний сільськогосподарський податок на землю,

який із 1 січня 2015 р. змінив собою фіксований сільськогосподарський податок. П. 31 передбачає плату за розміщення тимчасово вільних коштів місцевих бюджетів. Цей пункт з'явився після внесення відповідних змін до Бюджетного кодексу, який дозволив об'єднаним територіальним громадам розміщувати тимчасово вільні кошти в інших банківських установах, крім Казначейства [1].

Як бачимо, база оподаткування для ОТГ досить значна й передбачає зарахування до бюджетів цих ОТГ великої кількості податків, що дозволить суттєво збільшити й загальний розмір цих бюджетів. Також важливо відзначити, що ці бюджети фактично стають незалежними, право розпоряджатися ними отримує виключно рада ОТГ, а сама ОТГ переходить на прямі міжбюджетні відносини з державою. Це забезпечує незалежність і самостійність ОТГ у формуванні та реалізації власних бюджетів.

Підтвердженням позитивних результатів фінансової децентралізації є фактичне зростання місцевих бюджетів конкретно за даними регіонів України. Зокрема, за інформацією Вінницької облдержадміністрації, місцеві бюджети зросли в рази, у той час, коли обласний бюджет за 2015–2016 рр. зменшився у 2 рази. 840 млн грн – сума перевиконання місцевих бюджетів за минулий рік. Загалом по регіонах України станом на 1 січня 2017 р. залишки на рахунках місцевих бюджетів становили 52 млрд грн порівняно з 35 млрд грн у 2016 р.

Додатково місцеві бюджети збільшуються за рахунок державної субвенції, яка має чітке функціональне призначення. Так, у Держбюджеті на 2017 р. збільшено розміри освітньої субвенції на 8,1 млрд грн (із 44,5 у 2016 р. до 52,6 у 2017 р.), а також медичної субвенції на 11 млрд грн (із 44,4 у 2016 р. до 55,5 у 2017 р.). Крім того, передбачена додаткова дотація в розмірі 14,9 млрд грн із Державного бюджету місцевим бюджетам на охорону здоров'я й освіту. Як приклад варто навести суму коштів, виділену в минулому році в розмірі 46,5 млн грн на підтримку ОТГ Запорізької області [10].

Додатковим фінансовим механізмом розвитку об'єднаних територіальних громад є Державний фонд регіонального розвитку (далі – ДФРР). Лише в 2016 р. близько 30% коштів із ДФРР регіони спрямували на заклади освіти, майже по 20% коштів – на заклади охорони здоров'я, об'єкти водопостачання та водовідведення, дорожню інфраструктуру. Кошти були використані не для розвитку закладів освіти, а лише для проведення в них капітальних ремонтів, заміни вікон і батарей тощо.

Водночас щодо використання коштів Державного фонду регіонального розвитку експерти наголошують на необхідності спрямовувати їх на ті проекти, які повернуться у вигляді податків. Зокрема, заступник керівника проекту ЄС «Підтримка політики регіонального розвитку в Україні» Ю. Третяк зазначив, що в Україні близько 95–97% державних інвестицій витрачається на так звану «тверду» інфраструктуру: капремонт, оновлення дахів і фасадів тощо. Тож про інвестиції в «м'яку» інфраструктуру (кадри), бізнес-спроможність і адміністративну спроможність навіть не йдеться. Між тим, у ЄС на «м'яку» інфраструктуру витрачається 20–30% від усіх коштів, що їх інвестує держава, і стільки ж – на бізнес-спроможність [10].

Економічний розвиток територіальних громад буде прослідковуватися лише за умови правильного розроблення стратегії розвитку громади й проектів її реалізації, вкладення коштів у створення належних умов розвитку малого й середнього підприємництва в усіх сферах економіки на території громади, а також здійснення заходів із залучення бізнесу, громадських організацій, громадськості до життя й діяльності об'єднаних територіальних громад, що через кілька років повернеться у вигляді податків до бюджету громади, а також її соціально-економічного розвитку. В ОТГ доцільно звернути увагу на забезпечення

умов розвитку туристичної галузі, ужиття заходів для підвищення рівня зайнятості населення, створення сприятливого середовища для впровадження інвестиційних про-

грам і проектів. Натомість лише «латання дір» призведе до проїдання бюджету, застою, відсутності руху вперед і ні до чого іншого.

ЛІТЕРАТУРА

1. Аналіз фінансових наслідків адміністративно-територіальної реформи // Проект SuFTAP. Системне управління фінансування адміністративно-територіальної реформи [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://fisco-id.com/download.php?m=an&l=ua&id=69>.
2. Бюджетний кодекс України, Закон України від 8.07.2010 р. № 2456-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>.
3. Данилишин Б. Регионализм в Украине: реальность и перспективы / Б. Данилишин // Зеркало недели. – 2012. – 16 июня. – № 22(70). – С. 4.
4. Європейська хартія місцевого самоврядування, ратифікована Законом України від 15.07.1997 р. № 452/97-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_036.
5. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21.05.1997 р. № 280/97-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу : zakon.rada.gov.ua/go/280/97-вр.
6. Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо реформи міжбюджетних відносин : Закон України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/79-19>.
7. Коаліційна угода 2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://samopomich.ua/wp-content/uploads/2014/11/Koalicyjna_uhoda_parafovana_20.11.pdf.
8. Методика формування спроможних територіальних громад : постанова Кабінету Міністрів від 08.04.2015 р. № 214 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?artid=248117469&catid=246711250>.
9. Пасічник Ю. Бюджетна система України : [навч. посіб.] / Ю. Пасічник. – К. : Знання-Прес, 2006. – 607 с.
10. Пальчук В. Місцеві бюджети в умовах фінансової децентралізації / В. Пальчук // Україна: події, факти, коментарі. – 2017. – № 6. – С. 41–51 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nbuviar.gov.ua/images/ukraine/2017/ukr6.pdf>.
11. Програма діяльності Кабінету Міністрів України від 11.12.2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=247809587.
12. Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» : Указ Президента України № 5/2015 від 12.01.2015 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.president.gov.ua/documents/18688.html>.
13. Про добровільне об'єднання територіальних громад : Закон України від 05.02.2015 р. №157-VIII // База даних «Законодавство України» [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/157-19>.
14. Сас О. Що таке децентралізація і навіщо вона всім нам? / О. Сас, // AgroPolit.com Гаряча політика. – 2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://agropolit.com/blog/48-scho-take-detsentralizatsiya-i-navischo-vona-vsiam-nam#>.
15. Унгурян П. Бюджетна децентралізація, яку проводить уряд, дозволила наповнити місцеві бюджети / П. Унгурян [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://tsn.ua/politika/byudzhetna-decentralizaciya-yaku-provodit-uryad-dozvolila-napovniti-miscevi-byudzhetni-ndardep-422949.html?sw=close>.

УДК 342.9

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ: ГОЛОВНІ КРОКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

REGULATORY AND LEGAL SUPPORT OF ADMINISTRATIVE REFORM IN UKRAINE: MAIN STAGES AND PERSPECTIVES

Григор'єва В.В.,
к.ю.н., доцент,

доцент кафедри спеціально-правових дисциплін
Донецький державний університет управління

Стаття присвячена аналізу підготовки правового поля проведення адміністративної реформи в Україні. Акцентовано увагу на важливості підготовки програмного забезпечення проведення адміністративної реформи та необхідності формування системи контролю та звітності з реалізації поставлених завдань.

Ключові слова: адміністративна реформа, напрямки адміністративної реформи, нормативно-правове забезпечення, публічне управління, публічна служба, інформаційне суспільство, електронне урядування.

Статья посвящена анализу подготовки правового поля проведения административной реформы в Украине. Акцентировано внимание на важности подготовки программного обеспечения проведения административной реформы и необходимости формирования систем и контроля и отчетности по реализации поставленных задач.

Ключевые слова: административная реформа, направления административной реформы, нормативно-правовое обеспечение, публичное управление, публичная служба, информационное общество, электронное управление.

With the advent of independence, Ukraine began a new stage in the state-building process. It requires the transformation of authorities affected by the objective reasons. The change lies in destruction of the dictatorial power of the communist government based on an administrative-command system of management and construction of a democratic state, in which people own all the authority. The changes of the state administration began at the beginning of the formation of statehood. Then the actual task was to search and form a new model of public administration, using the historical development of Ukrainian statehood as well as foreign background.

The normative-legal consolidation of administrative reform was important element of the goal, particularly, the establishment of organizational principles of public administration, the definition of principles, methods and forms of public management and administration. The main component of the modernization of public and management activities was establishment and regulation of management activities with the participation of citizens, establishment of their rights and responsibilities in relations with public authorities and guaranteeing of their observance and effective protection in case of violation.